

Lo Somatent

DIARI REGIONALISTA Y D' AVISOS Y NOTICIAS

Any XIV

Reus Diumenge 19 de Febrer de 1899

Núm. 3.825

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

En les provincies de Catalunya, València i Balears, a preus convencionals.
En les provincies d' Aragó i Navarra, a preus convencionals.
En les provincies d' Extremadura i Castella, a preus convencionals.
En les provincies d' Andalusia i Portugal, a preus convencionals.

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d' aquest diari y en las principals llibreries d' aquesta ciutat y de fora.
En Barcelona: llibreria Mallofre, carrer Jaume I, 6.
No s' retornan los originals encara que no s' publican.

Farmacia Serra

12 ANYS

de continuades curacions y d' una acceptació general, son les millors probas para demostrar que

XAROP SERRA

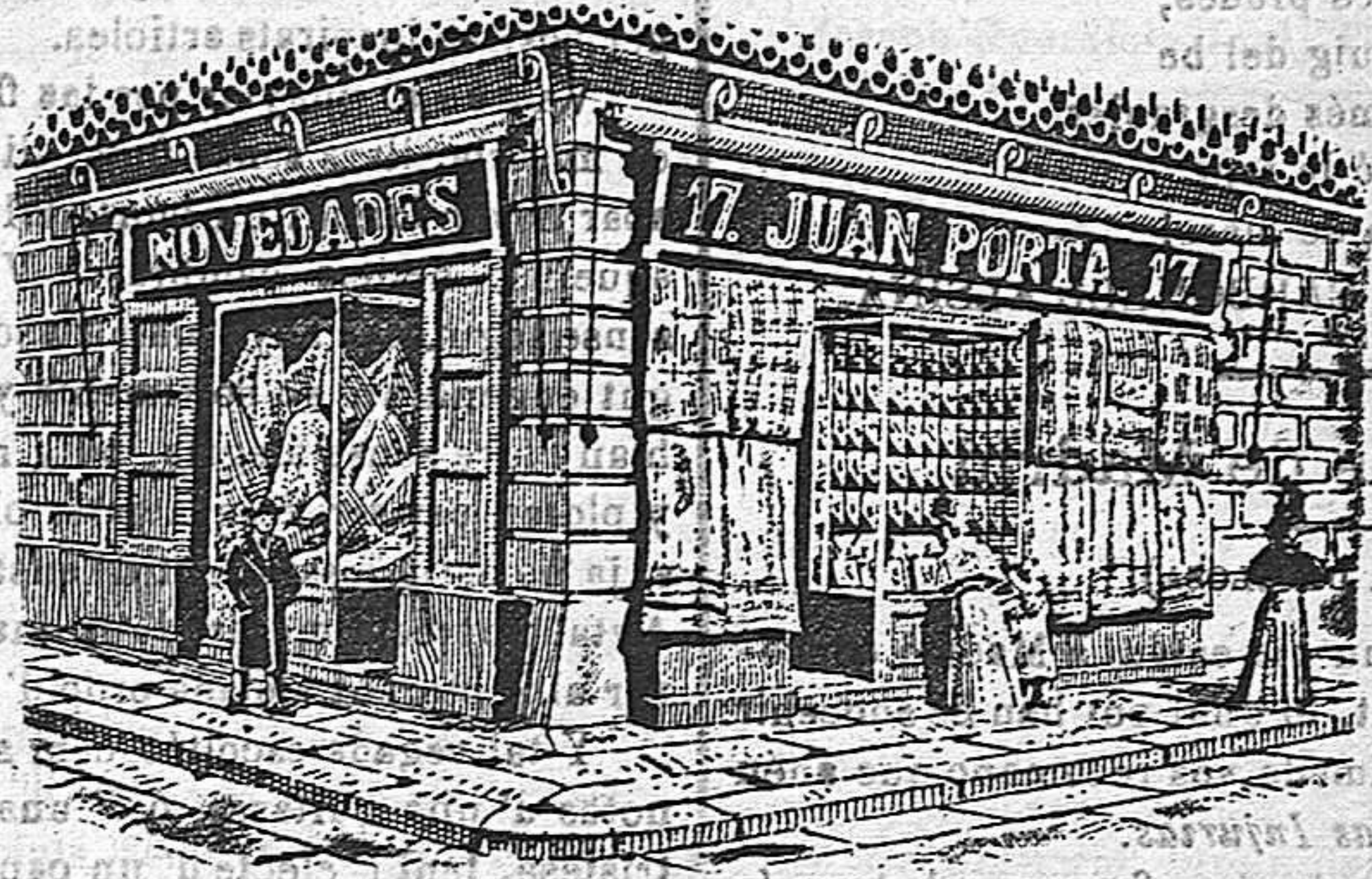
Oberta tota la nit

es el millor remey para combatre per crònica y rebelde que sia tota classe de...

TOS

La que paga més contribució de la provincia.

Secció de lencería

CASA PORTA i OCASIO!

Reparició a la venda de la rica tela holanda de cotó

avans la Dolores.

Fabricació especial para la casa. Pessas de 20 metres a ptas. 10.

ASSARJAT D' OR

gènere especial blanch finíssim para roba interior

Pessa de 15 metres a pessetas 11'50

REJALO DE PORTA

una pessa de «ALIANZA» tiro de 20 metres

Gènere garantit vuit pessetas

MOCADORS fil blanch ab cenefas teixidas para Sepyora y cavaller: la dotzena a pessetas 6'50, 5, 4, 3'50 y 3.

MOCADORS para butxaca ab vora en cenefas y dibuixos variats a pessetas la dotzena 4, 5, 6, 7, 8 y 9.

TOVALLOLAS RUSSAS

en TOTS TAMANYNS Y DIBUIXOS VARIATS

Elegantísimas faldas confeccionadas de varis géneros ab tela igual para 'l cos.

Dramas de la terra.

Éra una calurosa tarde d' un dia festiu del mes d' Agost.
A la sombra dels espessos emparrats del mas de La Creu, estavan reunits, formant an' madíssim grup, quin dots los verencijants de l' encontrada. Just am bon número de pagesos y pagesas.
Allí's reunían totas las tardes dels diumenges per donar esplay a sos cors, trencant la monotonía del camp. Quant se divertían la quisquillosa senyoreta de ciutat se despullava de totas las vestitures que la cursilería senyala, y s' barrejava am los treballadors; los pitrimetros d' hivern feyan lo mateix imi-

tant a sas dulcineas, lentsant per una temporada, los encarronats colls, las viroladas corbatas y altres extravagancies que 'l Deu Moda, imposa a sos vasalls y 'ls papás, preocupats am las últimas noticias de bolsa, deixavan ferlos son gust.
Per aixó esperavan am dalit lo diumenge per poguer anar al mas de La Creu y divertirse ballant y fent altres jochs y de passada, poguer estar junts los que d' amagatots festejavan.
En lo moment que comenso aquesta narració, estavan jugant a la gallina cega, movent la cidoria més infernal. Al mi j' d' una numerosa rodona de gent, hi havia un tipo escanyolit, moreno, tapat d' ulls, qu' am ridículs moviments allargava las mans per agafar a algu, pero no podia lograrho. Estava ja afatigat; de

sa cara regalimava la suhor. Ell per aixó no s' donava per vensut, porque no s' en enriguessin y anava palpán, palpán, com si agafés moscas. Per fi, vensut per la fatiga s' tregué 'l mocador dels ulls esbufegant y dihent:—Què s' en hi possi, un altre.—Totas las miradas allavors se dirigiren vers en Damiá, un mosso de la massia, molt simpátich als mlts de tots los concurrents, qu' estava sentat melancólicament a peu d' un marge, apartat del bullici.—Què n' siguiu en Damiá, confidaren varias veus, pero ell continuó ab mans teix Hoch com si res hagués escoltat.
Veyent donchs que n' Damiá no volia pendre part en la broma, y que 'l sol s' en anava molt depressa a la posta decidiren fer las penyoras que tenan guardades dels jochs anteriors, a como a cástiche also que no cumprian la seva obligació. Lo senyor Pascual tinent de carrabners retirat, que vivia al mas del costat y que actuava de president, las agafá totas y las aná entregant una a una a sos respectius duenyos y sentí los fer, avans, per alcansarlas, las piruetas més ridículas, lo que feya esclatar en fortas riallas a tots los concurrents. L' última prenda que li quedava a las mans era d' en Josephó, 'l hereu del mas Grant. Lo senyor Pascual am picaresca rialleta digné ver en Josephó, si vols aquesta penyora, has de fer un petó a la Roseta.
Ella s' torná roja com grana, y en Josephó s' dirigi resolut vers el a com si al ferho espermentés forta alegría; més, en lo moment que anava a posar sos llavis demunt las galtes de la noya, una mà de ferro 'l agarrotá pel coll apartantlo violentament.
Las riallas pararen en sech; tothom quedá mut, y admirat de lo que passava. La mà que havia agarrotat lo coll del hereu, era d' en Damiá que quedá mirantse fit a fit dibuixantse en sos llavis una rialla sarcástica, mentres que en Josephó pié de vergonya per l' insult rebut devant de tota la gent y principalment de sa promesa, tragué de sa falxa, cego d' ira, un ganivet, dirigintse ver en Damiá. A veurer aquesta acció, llens ren fortis xiscles las donas, cayent la Roseta desmayada en terra, mentres que 'l senyor Pascual, ajudat pels demés companys, descompartmentals dos contrincants.
Afortunadament la cosa acabá aquella tarde sens consecuencias.

Lo sol s' en havia anat ja a la posta y un nuvolot d' isia que crehuava l' espay llensá sobre la terra un fort ruixim, desfent la reunió del mas de La Creu.
Un a un van anar retirantse los contertulis a sas llars, en mitj de la fosca que s' extenia y ab lo corplé de pena per los sucessos d' aquella tarde.

Lo senyor Pascual no va poguer esclucar l' ull en tota la nit, no s' podia fer capás de lo que havia passat en lo mas de La Creu y més, quant per ell vingué tot. Lo pobre home no feya més que preguntarho a sa filla, pero ni l' un ni l' altre n' podían treurer l' aygua clara.
Tan bon punt lo crepuscle enviá a la terra sa esmortubada claror, va sorir lo bon home del mas, per indagar lo que era tot aquell embull. Anava caminant abtret en sas meditacions per los estrets camins volta's de sembrats, quan prop del rech de l' aygua vegé dos bultos, eran dos personas, la una en Josephó; estava mort, ja no respirava; l' altre en Damiá, viu encare, pero cubert de sanch.

L'espant del bon senyor fou terrible.
 —Damià— cridà fora de si—que ha passat?
 —Res, miris, l'he mort—contestà tapantse la ferida am las mans.
 —Tú?
 —Si jo; ell volia matarme á mi, y jo he mort á ell.
 —Pero perquè? explicat... digas...
 —Regonech que la vida se m'escapa per moments y á falta d'un capellá á qui confiar mos secrets, ho faré am vosté—y posantse en posició més cómoda continuá:—Vosté ja deu saber que á la Roseta los amos la tenen afillada estimantla com filia propia. Jo sentia per ella un amor inmens, sublim, pero l'callava, veyá que era impossible satisfacer las aspiracions de mon cor, ella era rica, jo, un pobre *patan*, un miserable mosso nascut entre 'ls arbres com las bestias, un criat seu, res més pero am tan de cor com ella, am tan de cor com qui més puga tenir-ne. Un dia s'enamoraren amb aqueix que jau aquí. Jo 'ls hi vaig servir llarga temporada d'home d'ó, jo 'ls hi portava las cartas, los recados, tot... Pot pensar lo meu martiri, lo que vaig sufrir, pero callava sacrificant lo meu amor que arrelava en mon cor, com alsina centeneria en la terra. Cansat ja de penar, tenia feta resolució d'expatriarme, d'enaar lluny, molt lluny per no veurela may més, pero la sort traydora m'feu escoltar, pocs dias avans de marxar, una conversa á la plassa del poble, que m'omplí lo cor de fel. Aqueix, en Josephó manifestá á sos companys lo vil plan que tenia tramet en contra de la Rosa. A llavors vaig desistir de marxar, posant-me més que may á vetllar per ella. Poch á poch vaig anar descobrint la ardidessa malvada d'ell, y més d'un cop tinguérem series d'espantas, naixent entre 'ls dos una rivalitat inextinguible. Aixís anaven passant los dias fins que ahir succehí lo que prou sap, no vaig volguer que 'ls impurs llavis d'ell, taquessin las innocentas galtes d'ella. A llavors l'odi aumentá en son cor y aquesta matinada evans de trencar l'suba, mentres m'estava regant, em traydori m'ha ferit, més he tingut encara forsa per m'atlarlo.— La veu del pobre Damià s'apagava; lo senyor Pascual estava atónit, no sabia lo que li passava; las llágrimas humitejavan sos ulls. Lo ferit fent un altre esforç continuá:
 —La vida se m'acaba y avens d'espír, li prego no reveli jamay á ningú mas paraulas, que no les sápigam ella, que visca ignoranthe com ha viscut fins avuy, diguii solument que m'perdoni... que no m'guardi rencor... ¡Ay!... me moro... pero satisfet.... Aden—y caygué per no aixecarse may més.
 Lo sol havia esquinsat los núvols de grana que tapavan lo cel mostrant sa cara riallera al mon. Los aucells comensavan sas canturies. Tot prenía vida; Natura s'espertava.
 III
 Al cap de pocs dias de las escenas que acabo de narrar, los amos del mas de «La Creu» junt ab la Roseta marxaren á ciutat.
 Lo senyor Pascual permanesqué un quant de temps més al camp, pero no pogué apartar de son cor la tristesa.
 Lo demés vereneijants, també s'aburrían, trobavan á faltar las alegres tardes del mas de «La Creu». Aquell any l'istiu los hi semblá més llarch.
 PERE CAVALLÉ.
 Reus 9 Febrer 1899.

La pensa
 Devalla la font
 entre camps y prades,
 regant dolsament
 los arbres y plantes.
 A son bes frescal
 s'anima l'ubagá
 y d'herba y de flors
 tota ella s'esmalta.
 Papallóns y aucells,
 plens de confiança,
 le fan son espill
 y beuen de sa aigua.
 Per hont va passant
 hi queda un cert rastre
 de vida, de llum,
 de flors, de tonades.
 Mes ¡ay! d'improvis
 la terra li falte;
 un abím monstrós
 la deté'n sa marxa.

Sembla qu'un moment
 se vista l'espanta
 y s'quedi pensant
 si salta, ó no salta.
 De prompte, jinfelís,
 á la vora gueta,
 lo perill l'atráu,
 les forces li falten...
 y s' llensa, bronzint,
 per la torrentada,
 tronxant am son pes
 tanyes de tendres plantes.
 L'infelís aucell
 que s'hi atansa massa
 hi troba la mort
 hont vida buscava.
 La font ja no es tont...
 es una rierada
 que va destrubint
 per tot allà hont passa.
 També passá aixó
 am la pensa humana.
 Ment es la virtut
 li serveix de cauce,
 si per la vritat
 es il·luminada,
 fa igual que la font
 que rega les prades;
 mes si faig del be
 ¡fa encara més desgracies
 que'l riu ó la font
 que surten de mare!
 J. CARBONELL ALSINA.

Impresions de Madrid

(CARTA DESCLOSA)

Amich Colom: si algun dia estant á Madrid os trobessiu anyoradís y aburrit, lo qual pot ben be succehir lluny de nostra patria estimada, vos recomano que aneu á distreures al *barrio de las Injurias*.
 Res més fácil que trobarlo si os fiqueu en lo tranvía de *Carabanchel y Leganés*, que te punt de sortida en la *Puerta del sol* y sturats per massa llechs, motiu que m'fa dir creuréu no arribar may ab tot y la confiança que inspira l'haber donat los quinze céntims y tindre per consegüent lo bitllet, que per lo que s'heu el estar assegut ahont ell dona dret á ferho, sembla més que d'un tranvía ó signi d'un teatret ab la funció enderrerrida.
 Pero ja posat en marxa 'l cotxe, la cosa es diferent; semblan las sevas finestras ser d'una mundia, y comensa l'espectacle.
 De primer passaréu un trosset de carrer *Mayor* y per seta un porxo de la plassa del mateix nom, donaréu mitj tom y entre 'ls arbres veuréu la estatua ecuestre de Felip III, en un cavall molt mal fet y tan gran é inflat que apar amagui algun secret com l'anomenat de *Troya*.
 Sentiréu xiulets y soroll de cadenas del fré. Son precaucions pera avansar per lo carrer de *Toledo* que forma una gran devallada.
 Y sempre xano-xano, á pas d'enterro, aniren passant per davant de casas velles vestidas de joves, ab la pintura de llurs fatxadades y las flors arreladas en torretas que hi ha als balcones. Casi be totas aquestas casas son rónegas, del antich Madrid, ab petis tristos, alegrats per los crits dels noys, las cansons de las donas y aucells engabiats.
 Continuant per lo mateix carrer y ab sovints aturades, ja per baixar ó pujar gent, porque relisca un cavall ó ja per esperar lo *cruce* ó be per algun altre entrebanch, puig tant se'n veuen, que no sembla sino estiguin posats los rails per millor trobarlos, enlloch de per avansar més fácilment y depressa; arribaréu á la *Plaza de la Cebada*, lo mercat major de Madrid, fet á la moderna, obert dia y nit y eléctricament enlluminat, y voltat de revenedores oferint als tranzeunts verduras y fruytas, cridant y ribent, insultantse y festejant las joves ab lo *zulo*, un drogo, un *querido*, un home que s'pensa serho porque viu de las donas.
 Tot fent via, passareu per davant de nombrosas tabernas, las clásicas tabernas, diguemho aixís, á las que tenen rótuls ahont se llegeix *callos y caracoles*, entre duas *comillas* molt grans.
 També coneixeréu los hostals més antichs, oferint cadascú á la seva porta un aplech de gent típicament vestida.
 Se veuen pagesos (*gananes y paletos*) barrejats ab gitanos, maragatos, gallegos y gent de Madrid. Se veu sovint al pobre ataconador, lo sabater ambulante que adoba sabatas ab bossins d'altras que ja se tenian

adop. Y com la nota més característica, com l'ánima del barri, alguns xols ab mocador de *Manila* negre, bellugantli 'l sarrell com si fes fort vent, ab l'*syre garboso* que porta al caminar, y sembla s'hagi de veure un *majo* treures la capa, esténdrela á terra y quan passi per demunt d'ella la xula, dirli *¡vive salero, vive tu mare morena!* segons era costum á principis d'aquest sigle.
 Ja en lo pont de Toledo, bazaréu del tranvía, y contemplant aquell grandióss pont d'estil *xurriguereach* y ab deu arcadas de pedra, probablement pensaréu que 'l riu va ser fet per lo pont, y no 'l pont per lo riu, puig lo *Manzanares* apar ser lo rech d'una bassa, tant poca aygua porta y tan silenciosament devalla.
 D'espallitas á Madrid, á má esquerra, s'esten el *barrio de las Injurias*. En conjunt es un aplech de casas baixas formant carrers torts y curts y alguns sense sortida. Viu allí gent pobre per tots conceptes: drapayres, cegos y esmolets de carrer, treballadors drogos ó sense feyna, mendicants y lladres, donas que fan las *cartas* y eltras que ho fan tot menys lo degut per ser honradas. ¡Y qui d'apta deu haverhi entre tanta gent algun sér dotat d'intel·ligencia y bons sentiments, que inconscientment té y del mateix medo va perdent, víctima de la situació en que s'ha troba, com se pert la lleve si cau en dolenta terra?
 Tot aixó y molt més se pot observar caminant per los esmentats carrerons y n'podréu treure forsa notes per vostres inspirats articulos.
 Veuréu al guaytar per las finestras, interiors, caus de miséria, llars sense foch, llits bruts ab lo clot que apar haver format un mort; tel es la tristot que tenen aquellas petites cambras. Veuréu jugar als noys sense joguinas, noys malaltissos com si haguessin sigut engendrats ab sofriments y no ab goig, que semblan riure sense alegría, puig riehen per ser innocents y ploran per ser desgraciats, ploran amargament com si ja ho estiguessin fent d'ensá lo dia que nasqueren. Ayal impresió me produhí una noyeta vista un jorn per allí, plorant isolada prop d'un munt de brossa.
 Y tal vegada escoltéu com sortit d'un soterrani, las notas d'una guitarra, ó d'una *petenera* que encomana tristesa, fent l'efecte d'un cant funerari.
 Y qui sab si tindréu ocasió de presenciar una baralla; si es entre homes, á bon segur sortirán borratxos d'una taberna, y si es entre donas n'hi ha per llogar cadiras; l'espectacle es divertidíssim. Tot lo vehinát se posa en moviment, los homes s'ho miran de lluny, las donas y la brivalla forman ample rotlló ó al menys guaytan al brancal de las portás.
 Es sorprendent ab tot y l'escalorament, la facilitat de paraula de las centrincants. No hi ha taquigraf possible per escriure l'espatech d'insults, de renechs y acudits que tenen al treures los drapets al sol y fins manyochs de cabells si s'aferran rodolant per terra, esgarrapantse, mossegantse com gossos enrabiatos. Mes aixó no sol succehir gayre sovint; generalment la cosa no arriba á trágica, y s' desbravan fent soroll com las máquinas del carril, y deixant per rastre en lloch de sanch, motiu per tota mena de comentaris.
 Aixís, pau ó guerra, vos recomano per ser prudent, lo retirarvos d'aytal barri tant mateix se'n vagi'l cel darrera 'ls xipers del cementir de Sant Isidro, que apareixen com ombres demunt del cel acolorit per la desllum del cel-el-tart.
 HORTENSI GÜELL.
 Madrid, Febrer, 99.

CRÓNICA

Observacions Meteorológicas del dia 18 de Febrer de 1899 FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT

Horas d'observació	Barómetro aneroide	Gráu d'humiditat	Pluja en 24 horas	Aigua evap. en 24 h.	Estát del cel	Observ. particular
9 m.	753	92	3'	27	Ras	
3 t.	755	91				

Horas d'observació	TEMPERATURAS			VENTS direcci.	NUVOLS classe	can. Cumul.
	Máxima	Mínim.	Ter. tip.			
9 m.	Sol. 24	9	13	S.		0.2
3 t.	Sombra 17		16	S.		0.5

Segons estava anunciat shir tingué lloch la subasta per l'alumbrat públic per medi de la electricitat. Se presentaren proposicions per las societats *Electro Reusense* y *Gas Reusense*, havent quedat adjudicat lo servey á favor de la última de ditas entitats, per haver sigut la que ha ofert més ventatja en los preus fixats en lo plech de condicions de la subasta.

Las boyras dels passats dies y 'ls núvols que ahir y avans d'ahir deixaren anar petits ruixots, fan temer que tanta humitat perjudiqui las flors dels atmetllers, malmetent aquesta important collita.

Sembla que a consecuencia de la persistencia d'aquest estat atmosfèric, lo preu de la atmetlla ha tingut en nostre mercat una alza bastant significativa.

En l'últim número de «Lo Teatro Regional» comensan las importantíssimas reformas de que ha sigut objecte, convertintlo indubtablement en la mellor revista del seu gènere que 's publica a Espanya.

Hem sigut atentament invitats per la Junta de la Societat «Círculo Republicano Histórico» pera assistir a la «estrellada» líteraria y musical que se celebrará aquesta nit en sos salons.

Agrahim com se mereix la deferencia que ab nosaltres ha tingut dita societat.

Se tracta de posar en escena la ópera «Los Pirineus», lletra de D. Victor Balaguer y música del mestre Felip Pedrell en... la plassa de toros de Sevilla. La noticia sembla una broma pero es molt certa: s'ha format una comissió que se'n cuida de la que es president lo gobernador de Sevilla que s'está ocupant en arbitrar 100.000 pessetas que 's calculan indispensables pera 'l gasto material del espectacle.

Agrahim a nostre particular amic D. Bonaventura Vallespinosa la galanteria que ha tingut ab nosaltres d'enviar-nos un exemplar de sa bonica comedia «Las cocas de Vilafraanca» estrenada ab brillant éxit en lo Teatro Principal d'aquella vila.

En la visita que efectuaren los alumnos del Colegi de Sant Jordi en lo «Centre Excursionista de Catalunya» quedá evidenciát lo molt que poden donar de sí semblants actes pera lograr que la infantesa s'inclini ab verdadera afició als estudis científichs y de passada germini en son esperit l'entusiasme pera treballar en profit de la patria.

Acompanyats per son director, lo senyor Fios y Calcat, foren rebuts per lo vispresident senyor Cabot y Rovira y alguns associats, fentse tot seguit la explicació de cada un dels objectes que 's troban al entrar en lo local, aixís com de la significació de las célebres columnas d'Hércules, per lo que fou així motiu pera algunas nocions sobre 'l origen ó fundació de Barcelona.

Seguidament visitaren la Galeria d'excursionistas célebres, indicant lo senyor Fios de cada un d'ells las circunstancias especials que en vida posseñian, orientant l'atenció dels noys lo d'Ali-Bey per son traje de more per lo que se 'ls hi explicá 'l motiu.

Passaren després a la Secció de mineralogia, mareschs y arqueologia, acabant per la paleografía, y avans de despedirse foren obsequiats per lo senyor Cabot ab dos exemplars cada noy de dues de las obras publicadas pel Centre, corresponent a la galanteria 'ls noys cantant una composició sobre las «comercas catalanes» y 'ls «Segadors» per final.

Llegim en «Los Debates» de Tortosa: «Las forsas del regimènt cavalleria d'Alcántara que, al mando d'un tinent, guarneixen aquesta plassa, sortiren ahir, a las nou del matí, en direcció a Santa Bàrbara».

Segons real decret en la «Gaceta», del 11, acabá en lo càrrech de ministre interi de Foment D. Práxedes M. Sagasta Sa Majestat queda molt satisfeta del zel, inteligencia y llealtat d'aquex senyor, així consta en lo decret.

Y ho refrenda lo mateix Sagasta com a president del Consell de ministros.

¿Que 'ls sembla a vostés de semblants piropos de D. Práxedes pera sa mateixa personalitat?

La premsa italiana s'ocupa de l'exportació de vins a Fransa y de la competencia que en lo mercat de la República fan los vins espanyols als italians.

Perá triomfar sobre 'ls caldos d'Espanya, los periódichs de Roma proponen la formació de societats exportadoras que vigilin las marcas, s'ocupin del abaratament dels transports y dels líquits, y donguin tot gènere de facilitats als productors.

Donem la veu d'alerta als exportadors espanyols pera que també fassin sos preparatius de defensa.

A causa del temporal regnant, las embarcacions que 's dedican a la pesca del «bou» no pogueren tampoch sortir ahir a la mar.

Aixó agrava més y més la trista situació en que 's troba la classe pescadora de Tarragona pera 'ls qual va resultant aquest any un dels pitjors de molt temps a aquesta part.

Basta pera provar lo dit lo fet de que son molts los treballadors del mar que fa prop d'un mes que no han percebut un sol jornal.

Se troba vacant y deu provehirse en públich concurs, la plassa d'enginyer industrial municipal d'aquesta ciutat, dotada ab lo sou anyal de 1.500 pessetas.

Per la Direcció general d'Aduanas se ha dictat una ordre prorrogant per sis mesos lo passso de reexportació al extranger dels envasos introduhbits pera extreure caldos del país desde 'l primer de Juliol últim.

Lo recaudat ahir en la Administració de Consums d'aquesta ciutat per diferentas especies, puja a pessetas 1152'55.

Secció oficial

Registre civil

del dia 17 de Febrer de 1899

Naixements

Joan Jaume Ferré, de Juli y Dolors.—María Lluaradó Domingo, de Anton y María.—Joan Freixa Martí, de Celesti y Merfa.

Matrimonis

Cap. Defuncions Joseph Guardiola Jové, 77 anys, Hospital Civil.

Secció religiosa

Sant d'avuy.—Sant Gabino.

CULTS RELIGIOSOS

Parroquia de Sant Francesch

Avuy a las 8 del matí tindrà lloch la comunió general pera las Fillas de María Inmaculada y desseguida la Visita de la Verge.

Parroquia de la Puríssima Sanch

A dos quarts de set de la tarde se donará principi a la solemne funció que la Real Congregació de la Puríssima Sanch dedica a la primera Paraula que Ntre. Sr. Jesucrist pronunciá desde la creu.

Sant de demá.—Sant Nemesi.

Secció comercial

MOVIMENT DEL PORT DE TARRAGONA

Entradas del dia 17

De Liverpool y esc. en 14 ds. v. Pinzón, de 535 toneladas, ab tranzit, consignat als Srs. Mac-Andrews y C.

De Denia y Alicante en 2 ds. v. Luís Pinzón, de 110 ts., ab tranzit, consignat a don Joseph M. Ricomá, (entrá d'arribada).

Despatzadas

Pera Barcelona v. turch Siniossogius, ab blat de tranzit.

Pera Barcelona v. Luís Pinzón, ab tranzit.

Pera Gothemburgo y esc. v. suech Norge, ab efectos.

Bolsí de Reus

CARRER MONTEROLS, NÚMERO 27

Cotisació a Barcelona a las 4 de la tarde del dia d'ahir.

Table with 4 columns: Interior, Exterior, Colonial, Norts, Fransas, Filipinas, Paris, Exterior, GIROS.

Se reben órdres pera operacions de Bolsa. Compra y venta al contat de tota classe de valores cotisables en Bolsa.

J. Marsans Roí

Representant: JOAQUIM SOCIATS

CARRER SANTA AGNA, 26.—REUS

Ultima hora de la Bolsa de Barcelona a las 4 de la tarde d'ahir:

Table with 4 columns: Interior, Exterior, Amortisable, Cubas 1896, Cubas 1890, Exterior Paris, GIROS.

Table with 4 columns: Paris, Londres.

Cambis corrents

en lo dia d'ahir en aquesta plassa facilitats per los corredors de Comers de la mateixa.

Londres a 90 dias fetxa. » a 8 dias vista. París a 8 dias » Marsella a 8 dias »

Table with 4 columns: VALORS LOCALS, DINER, PAPER, OPER. and rows for ACCIONS: Gas-Reusense, Industrial Farinera, Banc de Reus de Descomptes y Prestams, etc.

Anuncis particulars

En venda

Hi ha pera vendre en la Granadella un molí fariner de vapor en lo que poden instalarse altres industrias.

Pera 'ls soldats repatriats

Sorteig, que tindrà lloch lo dia 28 de Febrer prop vinent, de las dugas artísticas figuras de moviment que adornavan lo Ramillete del Gran Café d'Espanya, cedits per lo du'nyo de dit establiment.

Lo producte será aplicat a benefici dels soldats que tornan de Cuba y Filipinas, ferits ó malalts. Preu del bitllet: 25 céntims de pesseta.—Se venen en la Redacció de Lo SOMATENT.

OBRA NOVA

Fills ilustres de Reus

PER Francisco Gras y Elias

3 pessetas exemplar.—Se venen en aquesta impremta.

Diversions públicas

Teatro Fortuny

COMPANYIA DE SARSUELA CÒMICA

D. JOSEPH GIL

Funcions pera avuy.—Tarde a las 3.—Se posarán en escena las sarsuelas en un acte «Los Camaroners», «La Viejecita» y «El cabo primero».

Nit.—2.º d'abono.—Se posarán en escena las sarsuelas en un acte «Campanero» y «Sacristans», «Caramelo», «Chateau Margaux» y «El santo de la Isidra».

Enrada a localitat 3 rals.—Id. al paraís 2.

A dos quarts de nou.

TELEGRAMAS

Madrid 18.

Los periódichs antianexionistas dels Estats Units, comentan l'informe de Dewey en lo que s'ha dit que en realitat la presa de Ilo-Ilo no té pera l'exércit yankee la importancia que se li atribuix.

—Han fracassat per complert las gestions que monsenyor Rampolla venia practicant pera establir legacions pontificias a Inglaterra y Nortamerica.

Los governs d'abdós paissos, s'hi han negat.

—L'aument per dos anys en lo pressupost de gastos dels Estats Units, ha causat molt mal efecte en dita republica.

Se considera inútil tal augment per regonexers que tendeix tan sols al sosteniment d'un formidable exercit d'ocupació a Filipinas y estar en l'ànim de tots les americans, que cap resultat prácticich haurá d'obtenirse en lo moment que 's porti la guerra al interior del arxipléach.

—Alguns demócrates dessisteixen de la projectada manifestación en honor a Castelar; pero altres insisteixen en portarla a cap y volen visitar al governador pera ficar la curs.

Imp. de C. Ferrando.—Plassa de la Constitució.

Pildoras de la Pell-Roja

Preparació especial de Joseph M. Font

(FARMACUTICH)

Demaneu tots los que tingúeu tós en qualsevol Farmacia encara aquells que no hagin conseguit alivi ab cap altre de tots los acreditats específics coneguts, tota vegada que ellas constitueixen un preciós medicament para combatrela.

Preu 1 pesseta capsas

Nota: Se envian per correu certificadas sens aumént de preu als pobles abont no hi hagi farmacia sempre que demanin duas capsas.

FARMACIA CENTRAL

ESPANYOLA

Pelajo, 42

Barña.

Caramelos Pectorals

DEL

Metje Salas

Modificadors de la hipersecreció de la membrana mucosa aerea, disminueixen y aumenan la biscoñitat del moeh bronquial, facilitan la expectoració, treuen la Tos.

Preparació molt eficas para combatre la Tos del Dengue, Bronquitis aguda y cronica, Asma, Enfisema pulmonar, Catarros cronich, sech y espasmódich, Coqueluche, Tos del sarampió y ferina y finament totas las afeccions de las vias respiratorias. Se componen d'estimulants vegetals, sense que en sa preparació s'emplehin narcótics ni medicaments perillosos, per lo que poden ser presos sens cap temor y en qualsevol cantitat, lo mateix per los noyets que per las personas majors.

Son bon sabor, fa sian presos fins ab avides per los noys a quins es tan difícil fè-loshi pendre medicaments.

A cada capsas acompanya un prospecte.

Dipòsits en totas las provincias

Farmacia de don A. SERRA

Arrabal Santa Anna, núm. 80.-REUS.

Demanis en totas las Farmacias de la provincia

Preu de la capsas 6 rals

Publicacions regionalistas que s'obren en aquesta Redacció.

«La Renaixensa», diari de Catalunya, «La Veu de Catalunya», setmanari de Catalunya, «La Nació Catalana», Quinzinari de Catalunya, «L'Art del Pagés», quinzinari, «L'Aurora», mensual de Catalunya, «Lo Teatro Regional», setmanari de Barcelona.—«La Veu de Montserrat», setmanari de Catalunya, de Vich.—«La Costa de Llevant», setmanari de Catalunya, de Blanes.—«L'Olot», setmanari de Catalunya, de Olot.—«Las Cuatro Barras», setmanari de Catalunya, de Vilafranca del Panadé.—«Lo Geronés», setmanari de Catalunya, de Girona.—«La Veu del Vallés», setmanari de Catalunya, de Granollers.—«El Vendrellen-sa», setmanari de Catalunya, del Vendrell.—«La Revista Gallega», setmanari de a Coruña (Galicia).—«Euskalduna», «Euskalzaia», setmanaris de Bilbao (Bizcaya).—«El Eco del Guaiálope», setmanari de Alcañiz (Aragó).

Societat general de transports marítims a vapor de Marsella

Serveys del mes de Febrer de 1899

Línea directa para 'l Rio de la Plata

Sortirà de Barcelona lo dia 21 de Febrer para Rio Janeiro, Santos, Montevideo y Buenos-Aires lo grandios y acreditat vapor francés

ITALIE

LÍNEA PARA 'L BRASIL Y RIO DE LA PLATA

Sortiran de Barcelona directament para Montevideo y Buenos Aires los magnífics y ràpids vapors francesos

lo dia 10 de Febrer lo vapor "France"
lo dia 26 de " Bearn

Consignataris a Barcelona, RIPOL y C., Plasse de Palacio.—Barcelona.

NOTA.—S'admeten passatjers para Santiago de Xile y Valparaiso ab combinació ab ferrocarril.

ASCENSORES-SIVILLA

Hidráulicos y Eléctricos

MONTA-CARGAS Y MONTA-PLATOS

APARATOS
ELEVADORES

DE

TODOS

SISTEMAS

MOVIDOS
POR MOTOR

Y A BRAZO

MUNAR Y GUITART

INGENIEROS Y ARQUITECTOS

LIBERTAD, 1, MADRID

La casa construye y tiene funcionando aparatos elevadores de todos los sistemas conocidos, como son los de equilibrio superior, equilibrio inferior, hidrostatico, funicular, de compensador, eléctrico, hidroeléctrico, mecánicos, a brazo, etc., que se describen en el CATALOGO GENERAL DE LA CASA.

Se facilitan Catálogos y Presupuestos

1897

PERA ADOB DE TOTOS LAS CULLITAS Y CULTIUS

INDISPENSABLE Y DE EXCELENTS RENDIMENTS

LO COMBINAT EMPLEO DE LAS

ESCORIAS THOMAS

COM ADOB FOSFATAT

GARANTIZADAS PURAS

SOLUBLES AL CITRAT

Lo més económic, lo més eficas, lo mes durader

NITRAT DE SOSA

ADOB AZOAT

DE GRADUACIO GARANTIDA DE 15 i 2 A 16 00 AZOE Y D'EFECTES RAPITS Y SEGURS

SALES DE STASSFURT

COM ADOB POTASSICH
EN LAS FORMAS DE

SULFAT DE POTASSA, CLORURO DE POTASSA

SALS CALZINADAS RICAS EN SULFAT DE POTASSA,

KAINITA, ETC.

baix garantia del Sindicat de ventas de STASSFURT.

Dirigirse para prospectes é informes sobre l' empleo

A D. OTTO MEDEM.-VALENCIA